

10.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 stycznia 1936 r.

o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Przepisy ogólne.

Art. 1. (1) Państwowe pożyczki wewnętrzne, wyszczególnione w ust. (2), podlegają konwersji — z zachowaniem przepisów dekretu niniejszego — na pożyczkę państwową, wypuszczoną na podstawie art. 6 — 13.

(2) Konwersją objęte są pożyczki następujące:

1) 5% państwowa renta ziemiska serja I, wypuszczona na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1);

2) 4% premjowa pożyczka inwestycyjna, wypuszczona na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 99);

3) 3% premjowa pożyczka budowlana serja I, wypuszczona na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 232);

4) 5½% pożyczka budowlana serja II, wypuszczona na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 232);

5) 5% państwowa renta wieczysta serja I, wypuszczona na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 782);

6) 6% pożyczka inwestycyjna, wypuszczona na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 122).

Art. 2. (1) Do pożyczek, niewyszczególnionych w art. 1 ust. (2), stosuje się wszystkie przepisy dotychczasowe; jednakże posiadaczom obligacji tych pożyczek służy prawo złożenia ich do konwersji na pożyczkę wypuszczoną na podstawie art. 6 — 13, na warunkach, które ustali rozporządzenie Ministra Skarbu.

(2) Obligacje 6% pożyczki wewnętrznej (6% Pożyczki Narodowej), wypuszczonej na podstawie rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) i z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 611), będą przyjmowane do konwersji tylko od pierwonabywców tych obligacji oraz od osób, które otrzymały te obligacje na zasadzie formalnego przelewu w myśl obowiązujących przepisów o obrocie obligacjami tej pożyczki.

Art. 3. (1) Z dniem wejścia w życie dekretu niniejszego obligacje pożyczek, wyszczególnionych w art. 1 ust. (2), przestają być umarzane według dotychczasowych planów i przynosić odsetki oraz wygrane (premje) z wyjątkiem odsetek przypadających za ostatni kupon, którego bieg rozpoczął się przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego (kupon bieżący). Kupony, których bieg rozpoczyna się po dniu wejścia w życie dekretu niniejszego, są nieważne.

(2) Uwzględnienie wartości kuponu bieżącego od tych obligacji, złożonych do konwersji, nastąpi według przepisów art. 15.

(3) Należność do kupon bieżący od tychże obligacji, niezłożonych do konwersji, jak również należność za obligacje oraz kupony i wygrane, których płatność nastąpiła przed wejściem w życie dekretu niniejszego, podlega wypłacie na zasadzie dotychczasowych przepisów.

Art. 4. (1) Obligacje pożyczek, wyszczególnionych w art. 1 ust. (2), nie złożone do konwersji w przepisany terminie, podlegają umorzeniu według ich wartości imiennej najpóźniej w ciągu lat 30 drogą losowania podług planu umorzenia, ustanowionego dla każdej z tych pożyczek rozporządzeniem Ministra Skarbu po zamknięciu konwersji i ustaleniu nieskonwertowanej kwoty imiennej każdej pożyczki.

(2) Obligacje te ulegają przedawnieniu po upływie lat 20 od dnia wylosowania ich do umorzenia.

(3) Ministrowi Skarbu służy prawo zarządzenia całkowitego lub częściowego wykupu tych obligacji z wolnej ręki po cenie nie niższej od ich wartości imiennej. W przypadku zarządzenia takiego wykupu, okres przedawnienia obligacji, objętych wykupem, zaczyna biec od daty ogłoszenia zarządzenia o ich wykupie.

Art. 5. Obligacje pożyczek, wyszczególnionych w art. 1 ust. (2), znajdujące się w przechowaniu i zarządzie władz, urzędów i instytucji państwowych w charakterze depozytów, mogą być przez te władze i urzędy złożone do konwersji z urzędu.

4% Pożyczka Konsolidacyjna.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia, na cele konwersji (art. 1 i 2) oraz na cele konsolidacji innych tytułów długu wewnętrznego, państwowej pożyczki wewnętrznej, zwanej w dalszym ciągu 4% Pożyczką Konsolidacyjną, na łączną kwotę imienną nieprzekraczającą 600.000.000 złotych w złocie w obligacjach na okaziciela.

Art. 7. (1) Odsetki stałe od pożyczki ustala się w wysokości 4 od sta w stosunku rocznym, płatne półrocznie zdołu.

(2) Na odsetki wydane zostaną odpowiednie kupony, z których pierwszy obejmie odsetki od dnia wejścia w życie dekretu niniejszego i będzie wypłacony w dniu 15 lipca 1936 r.

Art. 8. Umorzenie pożyczki nastąpi w ciągu lat 45 od daty zamknięcia konwersji w drodze półrocznych losowań obligacji podług ustalonego planu umorzenia z tem, że obligacje, wylosowane do umorzenia w okresie pierwszych 10 lat trwania pożyczki, będą wykupywane z nadpłatą 20%, zaś wylosowane w latach następujących z nadpłatą 15% ponad ich wartość imienną.

Art. 9. Kapitał i odsetki pożyczki zabezpiecza się całym ruchomym i nieruchomym majątkiem Państwa.

Art. 10. (1) Obligacje pożyczki wraz z kuponami oraz przychody od tych obligacji i kuponów wolne są od wszelkich podatków i danin państwowych oraz samorządowych.

(2) Obligacje pożyczki w kwocie, nieprzekraczającej 5.000 złotych w złocie wartości imiennej, oraz kupony od tychże obligacji nie podlegają żadnemu zajęciu, nie wyłączając zajęcia z tytułu należności publiczno-prawnych.

(3) Obligacje pożyczki będą przyjmowane według ich wartości imiennej na podatek od spadków i darowizn do kwoty 25.000 złotych od każdego płatnika tego podatku.

Art. 11. Obligacje pożyczki mają wszelkie prawa papierów pupilarnych i mogą być używane do lokowania kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jako też kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacji publicznych, kaucyj cywilnych i wojskowych.

Art. 12. Obligacje pożyczki ulegają przedawnieniu po upływie lat 20 od dnia wylosowania ich do umorzenia, kupony zaś od obligacji — po upływie lat 5 od dnia ich płatności.

Art. 13. Wszystkie inne warunki pożyczki oraz warunki jej wypuszczenia, w szczególności cenę sprzedażną obligacji, terminy płatności kuponów, plan umorzenia, wysokość odcinków obligacji — ustali Minister Skarbu.

Warunki konwersji.

Art. 14. Obligacje pożyczek, wyszczególnionych w art. 1 ust. (2), złożone do konwersji z zachowaniem przepisów dekretu niniejszego i wydanych na jego podstawie rozporządzeń Ministra Skarbu, podlegają wymianie na obligacje 4% Pożyczki Konsolidacyjnej w stosunku 100 za 100 wartości imiennej.

Art. 15. (1) Obligacje pożyczek, wyszczególnionych w art. 1 ust. (2), powinny być złożone do konwersji wraz z ostatnim kuponem, którego bieg rozpoczął się przed wejściem w życie dekretu niniejszego.

(2) Wartość tego kuponu jest uwzględniona w warunkach konwersji. Jednakże wartość tego kuponu do dnia wejścia w życie dekretu niniejszego od obligacji 5½% pożyczki budowlanej serji II i 5% państwowej renty wieczystej serji I może być osobno przez Ministra Skarbu uwzględniona i uiszczona obligacjami 4% Pożyczki Konsolidacyjnej.

(3) Obligacje bez tego kuponu będą również przyjęte do konwersji z tem jednak, że z tytułu konwersji zostaną za nie wydane obligacje 4% Pożyczki Konsolidacyjnej po odcięciu kuponów, oznaczonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu.

(4) Przepisów ustępów poprzedzających nie stosuje się do obligacji 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej, 3% premjowej pożyczki budowlanej serji I i 6% pożyczki inwestycyjnej, które mogą być składane do konwersji bez żadnych kuponów. Wszystkie odnoszące się do obligacji tych pożyczek kupony, których bieg rozpoczął się przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, podlegają wypłacie na zasadzie przepisów dotychczasowych.

Art. 16. Czas trwania konwersji, nie dłuższy niż jeden rok, oraz inne jej warunki, oparte na przepisach dekretu niniejszego, jak również sposób technicznego przeprowadzenia konwersji ustali Minister Skarbu.

Przepisy końcowe.

Art. 17. Nieskonwertowane obligacje 5% państwowej renty ziemskiej serji I tracą po zamknięciu konwersji przywileje podatkowe, nadane im ustawą z dnia 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1).

Art. 18. Z dniem wejścia w życie dekretu niniejszego zawieszają się notowania giełdowe obligacji pożyczek, wyszczególnionych w art. 1 ust. (2), aż do czasu wznowienia tych notowań zarządzeniem Ministra Skarbu.

Art. 19. (1) Wpływ konwersji na stosunki prawne, które dotyczą obligacji pożyczek, wyszczególnionych w art. 1 ust. (2), unormuje i wynikające stąd skutki prawne określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu. W szczególności do dnia 1 marca 1936 r. rozporządzenie to unormuje stosunki prawne, dotyczące zastawów oraz kaucyj i wadłów, złożonych w tych obligacjach.

(2) Stosunki te do czasu ich unormowania na podstawie przepisu ustępu poprzedzającego nie mogą być jednostronnie zmienione ani rozwiązane bez względu na umowne w tej mierze zastrzeżenia.

Art. 20. Koszty, związane z konwersją i wypuszczeniem 4% Pożyczki Konsolidacyjnej, mogą być pokrywane z wpływów z tej pożyczki.

Art. 21. (1) W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. o wypuszczeniu państwowej renty wieczystej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 782) wprowadza się zmiany następujące:

1) w tytule wyraz: „wieczystej” zastępuje się wyrazem: „złotej”;

2) w końcu art. 1 po wyrazie: „złoty” dodaje się wyrazy: „w złocie”;

3) we wszystkich artykułach, w których występuje w różnych przypadkach nazwa: „5% państwowa renta wieczysta”, nazwę tę zastępuje się nazwą: „4% państwowa renta złota” w odpowiednim przypadku;

4) w art. 4 w wierszu pierwszym skreśla się wyraz: „emisji”; w wierszu drugim przed wyrazem: „wysokość” wstawia się wyrazy: „termin i sposób umorzenia, cenę sprzedaży”.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu tego rozporządzenia z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych artykułem niniejszym.

Art. 22. (1) Przedłuża się do dnia 2 stycznia 1965 r. termin umorzenia 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r., wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) i ustawy z dnia 19 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 3, poz. 22), z tem, że oprocentowanie tej pożyczki pozostaje w dotychczasowej wysokości 5 od sta w stosunku rocznym i płatna jest w dotychczasowych terminach 2 stycznia i 1 lipca każdego roku.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do ustalenia i ogłoszenia nowego planu umorzenia tej pożyczki, dostosowanego do okresu umorzenia, ustanowionego przepisem ustępu poprzedzającego, z tem, że bieg tego okresu liczy się od dnia 2 stycznia 1936 r.

Art. 23. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu, a w odniesieniu do art. 19 Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 24. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram - Kościatkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*